

CHUCHAĆ (5) *vb impf*

inf chuchać (4). ◇ *praes 1 sg* chuch(a)m (4). ◇ *praet 3 sg m* chuchął (2). ◇ *part praes act* chuchając (4).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Wydychać ciepłe powietrze z płuc; afflare Calep, Cn; flare Mącz; adflare, adhalare, adspirare, inhalare, inspirare Cn (5) : Flo, Dąć/ Chuchąć/ też wiać. Mącz 130c; Calep 40a.

Zwrot: »chuchać na ręce, w ręce« = ogrzewać ręce oddechem [szyk zmienny] (1 : 1): BierEz S3; páfterz w mroz ná ręce chuchał RejFig Aa3.

W przen (1) :

Zwrot: »ogniem chuchać« (1): Ogniem chuchał/ dymami łośnowymi kichał: Lud poſpolity widząc od boiáźni zdychał. KlonWor 21.

Synonimy: dąć, przydymać, puchać.

Formacje pochodne: nachuchać; chuchnąć; pochuchywać, podchuchywać.

Cf CHUCHANIE

MM